

Emancipatiebeleid in Gelderse steden

In welke mate gemeenten emancipatiebeleid voeren is niet altijd even duidelijk. Enzovoort heeft daarom telefonisch een vragenlijst voorgelegd aan de acht Gelderse GSO-gemeenten om enig inzicht te krijgen in het huidige emancipatiebeleid en de mate van draagvlak daarvoor. De GSO-steden zijn Apeldoorn, Arnhem, Doetinchem, Ede, Harderwijk, Nijmegen, Tiel en Zutphen. Er is gesproken met negen ambtenaren van zeven gemeenten. Met een gemeente is het niet gelukt contact te leggen.

Net als in het onderzoek van Marktplan Adviesgroep bleek al snel dat de receptie van een gemeente moeite heeft om door te verbinden met de juiste ambtenaar, omdat het niet duidelijk is wie daarvoor het aanspreekpunt is. Ook ambtenaren zelf vinden het niet altijd eenvoudig om te bepalen wie de juiste persoon is om de vragen te beantwoorden. Vandaar dat er soms met meerdere ambtenaren gesproken is.

En in één geval is Enzovoort weliswaar vriendelijk en hulpvaardig te woord gestaan, maar had het, zo bleek later, meer voor de hand gelegen om met iemand anders te spreken. Dit geeft al iets aan over de zichtbaarheid van het emancipatiebeleid.

Wat gebeurt er?

Door gerichte vragen te stellen, blijkt dat er wel aandacht is voor emancipatorische doelen, ook al worden die niet altijd meteen als zodanig herkend. Op het gebied van sociaal beleid, arbeid en zorg zijn er vijf gemeenten die specifieke aandacht hebben voor de combinatie van werk en privé of arbeid en zorg, zeven gemeenten met extra aandacht voor de arbeidsmarktpositie van allochtone vrouwen en één gemeente die een project heeft voor tienermoeders.

De afdelingen welzijn van drie gemeenten besteden extra aandacht aan educatie en empowerment, terwijl vier gemeenten emancipatiedoelen hebben geïntegreerd in het beleid op mantelzorg en vrijwilligerswerk. Alle zeven gemeenten die Enzovoort gesproken heeft, hebben projecten

lopen op het gebied van huiselijk of seksueel geweld (tegen meisjes en vrouwen). Ambtenaren leggen echter niet automatisch het verband tussen huiselijk geweld en gender.

Onherkenbaar

Het is dus niet zo dat het emancipatiebeleid verdwenen is. Wat er wel aan de hand is, is dat het beleid onherkenbaar is geworden als zodanig. Doelstellingen zijn verstopt onder de noemer integratie, inburgering of participatie, of gaan op in het reguliere beleid. De samenhang tussen de verschillende terreinen is daardoor buiten beeld. Voor ambtenaren is het dan een onmogelijke taak om te weten wat de stand van zaken is op andere afdelingen.

In één gemeente is emancipatie ondergebracht bij het diversiteitsbeleid, een andere gemeente gaat het doelgroepenbeleid herijken, wat wellicht (hernieuwde) aandacht oplevert voor de positie van kwetsbare groepen vrouwen. In een derde gemeente ten slotte is emancipatie weer zichtbaar geworden als apart hoofdstuk in de integratienota. Een vierde gemeente geeft aan dat een emancipatienota eigenlijk wenselijk zou zijn. Het ontbreekt er bepaald niet aan projecten, maar wel aan een onderliggende visie die samenhang brengt.

Draagvlak

Acht van de negen ambtenaren die Enzovoort sprak zijn op de hoogte van het landelijk emancipatiebeleid. Dat minister Plasterk van mening is dat emancipatie niet klaar is, was bij vier ambtenaren niet bekend,

ofschoon zij de woordvoerders zijn voor emancipatie. Vier ambtenaren zijn het eens met de stelling dat er op emancipatiegebied een taak ligt voor gemeenten, vier ambtenaren vinden dat dit alleen zo is als er ook politiek draagvlak is.

Aanbevelingen

Het integreren van emancipatiedoelen in algemeen beleid leidt in veel gevallen tot onzichtbaarheid en versnippering. De link met een visie op emancipatie vervaagt en daarmee raakt het seksespecifieke karakter van beleid verloren. Het beleid wordt dan afhankelijk van de expertise en deskundigheid op het gebied van emancipatie van de desbetreffende ambtenaar.

Emancipatiedoelen zijn interdisciplinair. Om samenhang aan te brengen is een nota waarin de verbanden duidelijk worden en de onderliggende visie onder woorden wordt gebracht onmisbaar. Hiermee is het dan ook mogelijk om te toetsen in hoeverre het integreren van emancipatie succesvol was. Voor de uitvoering is het belangrijk dat een ambtenaar de coördinatie in handen heeft, de verschillende disciplines met elkaar in contact houdt en zicht heeft op wat er gebeurt. Als gemeenten gendermainstreaming serieus willen nemen, wordt emancipatie ook ondergebracht in de portefeuille van een wethouder. Dit geeft bovendien het signaal af dat de gemeente op politiek en bestuurlijk niveau belang hecht aan emancipatie. ■